

8 במאי 2008, 6:49

חיה בסרטון))

הסרט שלי השנה: סרטן השד. האמונה שלי: השד לא נורא כל כך.

חכמה משולחן המטבח -ספורים מרפאיםפורסם ב6 באפריל 2008, 21:08 **בכללי**

חייבת, חייבת להמליץ על ספר שכל אחד חייב שיהיה לו ליד המיטה. הסופרת ד"ר רחל נעמי רמן. רופאה במקצועה אשר בעצמה סבלה ממחלה כרונית קשה.

ד"ר רמן מאמינה שאנו כבני אדם קשורים זה לזה ויכולים לרפא זה את זה.

אני מצטטת פה סיפור אחד מספרה. שם הסיפור "כניעה"

כריתת הרחם של גואן בגלל סרטן צוואר הרחם היתה הניתוח החמישי שעברה. זמן קצר אחרי יום הולדתה השלושים וחמישה נכנסה למרוץ נגד הזמן, כשמנתח פלסטי לצידה. בעזרת כישוריו השילה מעל עצמה את השנים, שיפצה את העיניים, את הסנטר, ואפילו החזירה לעצמה את השדיים והישבן של נעוריה. מכיוון שלא היתה מוכנה להזדקן, בחנה ללא הרף את פניה ואת גופה, התעמלה יום יום, ושמרה תמיד על דיאטה. היינו בנות אותו גיל, אבל היא נראתה צעירה ממני בחמש-עשרה שנה. "אף אחד לא צריך באמת להזדקן" אמרה לי. "הזדקנות היא בחירה".

הקרב על חיייה התחיל במשטח צוואר הרחם שנמצא חיובי. הסרטן אובחן בשלב מוקדם, ושנה של כימותרפיה רצינית והקרנות הצליחו להביא לנסיגתו. הייתה זו שנה קשה. שישה חודשים אחרי שסיימה את הטיפול בסרטן, סיימנו את העבודה המשותפת שלנו. באותה תקופה החל שיער שוב לצמוח.

כמה שנים אחר כך, בסופר מרקט מקומי, עצרה אותי אישה נאה, אפורת שיער, שלא זיהיתי. היא ברכה אותי בחום. וכשראתה את המבט הנבוך של פרצה בצחוק. "אני ג'ואן" אמרה לי, עדיין צוחקת "אני מזדקנת. מי היה מאמין שאישה כמוני תשמח לגדל קמטים?" (הספר בהוצאת מודן).

אז זה שהכל פרופורציות בחיים כבר אמרתי? וזה שאפשר להסתכל על כל דבר מכל מיני זוויות גם אמרתי.

<< [לרשומה הקודמת](#) [לרשומה הבאה](#) >>

[חזרה לבלוג - חיה בסרטון\) \)](#) | [הוספת תגובה](#)